

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci

žalobce: Severočeši.cz, IČO 71339493
sídlem Pařížská 538/19, 400 01 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Kindlem
sídlem Blatenská 3218, 430 01 Chomutov

proti

žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení 13 600 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná zaplatila žalobci částku ve výši 13 600 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z této částky od 28.10.2020 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 8.12.2020 domáhá po žalované náhrady škody s odůvodněním, že dne 30.5.2014 byla proti žalobci podána žaloba ze strany Ing. [obec] k určení, že usnesení valné hromady žalobce pořádané dne 10.2.2014 jsou neplatná. Bylo vedeno také řízení o předběžném opatření Okresního soudu v Mostě č.j. [číslo jednací], jímž bylo žalobci zakázáno předkládat kandidátní listiny podle zákona o voleb do zastupitelstev obcí, které soud vydal v situaci, kdy nebyl věcně příslušný. Zákaz tohoto druhu smí vydat jen Nejvyšší správní soud

a v odvolacím řízení bylo rozhodnutí našťastí včas zrušeno, nicméně došlo k vydání rozsudku Okresního soudu v Mostě č.j. [číslo jednací], jimž bylo usnesení valné hromady žalobce pořádané dne 10.2.2014 prohlášeno za neplatné. K odvolání žalobce Krajský soud v Ústí nad Labem pod č.j. [číslo jednací] s doplňujícím rozsudkem Okresního soudu v Mostě č.j. [číslo jednací] rozsudek soudu I. stupně věcně právně potvrdil a nabylo právní moci v srpnu 2016. Následně bylo podáno dovolání. Nejvyšší soud ČR usnesením č.j. [číslo jednací] ze dne [datum rozhodnutí] dospěl k závěru, že výše shora daná rozhodnutí je nutné zrušit pro nezákonnost. Byla vytčena celá řada více či méně závažných pochybení, včetně toho, že žalobu projednávali od počátku věcně nepřislušné soudy. Věc byla vrácena Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který měl ve věci vystupovat jako soud I. stupně. U Krajského soudu v Ústí nad Labem byla věc vedena pod sp.zn. [spisová značka] s tím, že s ohledem na to, že žalobě nebylo možné pojmově vyhovět, vzal žalobce uvedenou žalobu zpět. Řízení skončilo zastavením a usnesením o zastavení řízení nabylo právní moci dne 18.12.2019. V mezidobí se žalobce bránil uvedené žalobě také správními žalobami vedenými u Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. [spisová značka] a u Nejvyššího správního soudu sp. zn. VOL4/2016 a u Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 4025/16 leč marně, neboť v řízení byla žaloba zamítnuta nebo odmítnuta s poukazem na uvedená rozhodnutí OS v Mostě a KS v Ústí nad Labem s tím, že tato jsou pravomocná, závazná a ve správním soudnictví nepřezkoumatelná. V důsledku nezákonných rozhodnutí došlo k obsazení předsednictva žalobce osobami, členy politické opozice žalobce [anonymizována tři slova] [obec], které ke škodě žalobce odvolali jeho kandidáty ve volbách do zastupitelstev krajů v roce 2016 v [anonymizována dvě slova] a ve volbách senátních v roce [rok] v okrese [obec]. Jediný důvod, proč se tak stalo, byla skutečnost, že existovala pravomocná výše uvedená citovaná nezákonná rozhodnutí soudu. Kandidátka žalobce na senátora MUDr. [jméno] [příjmení] v okrese [obec] přitom svůj mandát získala a pouze v důsledku existence uvedených nezákonných a následně zrušených rozhodnutí, byla její volba prohlášena za neplatnou, viz Nejvyšší správní soud sp. zn. VOL4/2016. Žalobce jakožto politické hnutí získává za každý získaný mandát určitý finanční obnos ve formě příspěvku ze státního rozpočtu, který je mandatorně hrazen politickým stranám a hnutím. V případě senátora se jedná o příspěvek 900 000 Kč za rok viz § 20 odst. 7 zákona č. 424/1991 Sb. Mandát senátora trvá 6 let, tento je vyplácen bez možnosti správního uvážení. Žalobce by tak v případě, že by nedošlo k vydání nezákonných rozhodnutí, získal příspěvek za mandát senátora v částce 5 400 000 Kč, který však neobdržel. Tuto částku také požaduje jako náhradu škody. Žalobce získal 8 mandátů zastupitelstvu [anonymizována dvě slova], které vzešly z voleb roku 2012, když obdržel 12,02 % hlasů. Podle prognóz pro volby do zastupitelstev krajů v [anonymizována dvě slova] v roce 2016 by měl žalobce zhruba shodný totožný výsledek, tj. 8 mandátů. Navzdory skutečnosti, že žalobce pro předmětné volby do zastupitelstev krajů neměl na své kandidátní listině žádné kandidáty, neboť tito byli popsáním způsobem odvolání, obdržel žalobce na prázdnou kandidátku 3977 hlasů, tj. 2,13 %. Pro dokreslení situace žalobce ve volbách do zastupitelstev krajů v roce 2020 obdržel 4933 hlasů tj. 2,46 % hlasů, což je po vypadnutí ze zastupitelstva kraje v roce 2016, tedy po 4 leté neúčasti žalobce na krajském politickém dění a logické opatnosti elektorátu relativně dobrý výsledek. V případě člena zastupitelstev krajů náleží politickému subjektu příspěvek za mandát ve výši 250 000 Kč za rok, viz ust. § 20 odst. 7 zákona č. 424/1991 Sb. Mandát člena zastupitelstva kraje trvá 4 roky a je vyplácen bez nutnosti správního uvážení, i když kandidátní listina žalobce byla prázdná pro odvolání všech kandidátů osobami, které na základě nezákonného rozhodnutí ovládli dočasně vedení žalobce, získala 3977 hlasů, je evidentní, že v případě, kdyby byla kandidátka řádně obsazena, žalobce by získal 8 mandátů, tedy získal by tak i příspěvek za mandát člena zastupitelstva kraje v částce 250 000 Kč za mandát za rok. Škoda je tak 250 000 x 8 x 4, celkem 8 000 000 Kč. Žalobce požaduje částku 200 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonných rozhodnutí, újmy reputační, když došlo ke ztrátě kredibility v očích voličů, po odvolání všech kandidátů tři dny před volbami do zastupitelstev krajů správy o nezákonnosti voleb do vedení hnutí vydávané na základě nezákonných rozhodnutí apod.

2. Žalovaná k věci uvedla, že Po podání žaloby žalovaná toto předběžné projednání nároku již ukončila a to tak, že uvedla, že ve věci došlo k vydání nezákonných rozhodnutí, kterými byly rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací], rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací] (ve výrocích I. a III.) a doplňující rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací]. Nároku na náhradu škody a poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu v penězích žalovaná ani zčásti nevyhověla. Popsala průběh namítaných řízení. K věci samé uvedla, že v daném případě nelze s jistotou tvrdit, že náhrada škody, která měla žalobci vzniknout, vznikla v důsledku vydání daných nezákonných rozhodnutí. Vznik případné škody je nutné přičítat primárně členům představenstva, kteří odvolali dotčené kandidáty (v případě senátorky se o odvolání kandidatury pokusili, [stát instituce] však tento postup nerespektoval). Jak bylo uvedeno i v předmětném rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, člen strany nebo hnutí se musí před podáním žaloby obrátit na rozhodčí orgán strany nebo hnutí, k čemuž však v daném případě nedošlo. Nelze ani vyloučit, že by k odvolání kandidátů nedošlo, pokud by v daném případě bylo postupováno uvedeným způsobem. To nelze vyloučit ani za situace, kdy by navrhovatel žalobu nakonec nevzal zpět, a řízení by nebylo zastaveno. Stran mandátů, které se týkaly krajských zastupitelů, je navíc nutné uvést, že při výpočtu škody nelze vycházet z hypotetického počtu získaných mandátů, jejichž počet je odvozován z výsledku předcházejících voleb. S ohledem na to, že ve věci nebyl jednoznačně prokázán vznik škody a její výše, a s ohledem na to, že ve věci nelze shledat příčinnou souvislost mezi nezákonnými rozhodnutími a tvrzeným vznikem škody, tak žalovaná požadovanou náhradu škody ve výši 200 000 Kč nemohla přiznat. Ohledně nároku na poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč žalovaná vznáší námitku promlčení.

3. Soud má za prokázaný průběh řízení ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. [spisová značka] a to tak, že dne 30.5.2014 byla ze strany Ing. [jméno] [příjmení] proti žalobci Okresnímu soudu v Mostě doručena žaloba o určení, zda je rozhodnutí orgánů politického hnutí Severočesí.cz v souladu se zákonem a stanovami. Dne 2.10.2014 byl žalobce vyzván, aby upřesnil žalobní petit. Dne 17.10.2014 rozhodl o doplnění žalobního petitu. Na den 16.12.2014 bylo nařízeno jednání ve věci ze strany současného žalobce, původního žalovaného, byl podán návrh na delegaci vhodnou, námitka podjatosti soudce a námitka podjatosti soudu. Následně se v průběhu prosince roku 2014 vyjadřují soudci k námitkám podjatosti. Dne 21.1.2015 byl žalobce vyzván, aby se vyjádřil k návrhu žalovaného a dále bylo určeno, aby současný žalobce zaplatil částku 1000 Kč za návrh na delegaci vhodnou. Ta byla zaplacená dne 4.2.2015. Dne 10.2.2015 byl spis předložen k rozhodnutí. Krajský soud v Ústí nad Labem pod č.j. [číslo jednací] rozhodl tak, soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] není vyloučena z rozhodování ve věci a dále nebylo vyhověno návrhu na příkázání ve věci z důvodu vhodnosti. Následně byl původní žalobce vyzván k doplnění důkazů a na den 30.6.2015 bylo nařízeno přípravné jednání. Dne 24.7.2014 je podán další návrh na delegaci vhodnou ze strany současného žalobce, následně je spis předložen Vrchnímu soudu v Praze, který návrh na příkázání věci Okresnímu soudu v Karlových Varech zamítl pod č.j. [spisová značka] – 92 ze dne 2.7.2015. Na den 18.8.2015 bylo ve věci nařízeno jednání s tím, že právní zástupce žalobce žádá o odročení jednání. Dne 21.8.2015 ve věci proběhlo jednání, to bylo odročeno na den 27.8.2015. Dne 25.8.2015 jsou doplněna tvrzení a přiloženy důkazy. Jednání proběhlo 27.8.2015, to bylo odročeno na den 3.9.2015. Dne 3.9.2015 byl vyhlášený rozsudek s tím, že soud dospěl k závěru, že některá rozhodnutí orgánů žalovaného nejsou v souladu se stanovami žalovaného zákonem č. 424/1991 Sb.. Proti němu bylo podáno odvolání. Dne 7.10.2015 je žalovaná vyzvána k zaplacení soudního poplatku. Na den 19.7.2016 bylo ve věci odvolacího soudu nařízeno jednání. Krajský soud v Ústí nad Labem pod č.j. [číslo jednací] rozsudek částečně potvrdil, částečně zrušil, věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení s tím, že také vyzval soud I. stupně, aby doplnil rozsudek o žalobním požadavku na určení ohledně volby Ing. [jméno] [příjmení]. Následně podáno dovolání a byl podán návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Krajský soud v Ústí nad Labem pod [číslo jednací] [ústavní nález] [anonymizována dvě slova] ze dne 23.9.2019 návrh na určení lhůty spočívajícího předložení dovolání Nejvyššímu soudu ČR ve lhůtě 21 dnů zamítl. Ve věci

vydán doplňující rozsudek dne 6.10.2016, proti němu dne 4.11.2016 bylo podáno odvolání. Dne 22.11.2016 byl spis předložen odvolacímu soudu Krajský soud v Ústí nad Labem odvolací řízení zastavil pod č.j. [číslo jednací] dne [datum rozhodnutí]. Dne 23.2.2017 došlo k výzvě k zaplacení soudního poplatku, ten byl ze strany současného žalobce zaplacen dne 7.3.2017. Dne 24.3.2017 byl spis předložen Nejvyššímu soudu, ten usnesením čj. [číslo jednací] ze dne [datum rozhodnutí] rozsudek soudu I. stupně i II. stupně zrušil a věc postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem jako soudu věcně příslušnému k řízení v prvním stupni. Soud má za prokázané z usnesení Nejvyššího soudu České republiky č. j. 27 Cdo 1495/2017 – 255, že zrušil právě jak Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne [datum rozhodnutí] č. j. [číslo jednací], i rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne [datum rozhodnutí] č. j. [číslo jednací], kdy mimo jiné dospěl k závěru, že pro podání žaloby, aby rozhodování věcně příslušným soudem je nutné splnění zákonného požadavku na vyčerpání prostředku nápravy u rozhodčího orgánu strany, toto je hmotně právní podmínkou uplatnění práva na soudní ochranu přiznaného členovi strany v §16 a odst. 1 zákona o politických stranách. Jinými slovy členovi strany hnutí vzniká právo podat návrh podle § 16 odst. 1 zákona o politických stranách pouze tehdy, požádal – li předtím rozhodčí orgán strany hnutí o zjednání nápravy, avšak tento orgán jeho žádosti nevyhověl nebo o ní nerozhodl zákonem v stanovené lhůtě. Podá – li proto člen strany hnutí návrh na zahájení řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu strany, aniž by byla splněna podmínka uvedená v § 16a odst. 2 zákona o politických stranách, soud takový návrh pro nedostatek aktivní legitimace zamítne, aniž by se jí věcně zabýval. Z odůvodnění vyplývá, že závěr odvolacího soudu, podle něhož nebylo v poměrech projednávané strany možné po návrhovateli rozumně požadovat, aby se před zahájením soudního řízení obrátil se žádostí o zjednání nápravy na rozhodčí orgán hnutí, nemá oporu v žádném zákonném ustanovení. Soud vycházejí z uvedeného pravomocného rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky č. j. 27 Cdo 1495/2017 – 255 dospěl k závěru, že pakliže-li by soudy postupovaly podle zákona, neměly pro nesplnění podmínky předběžného projednání nároku žalobce, i pro nedostatek aktivní věcné legitimace bez dalšího zamítnout. V situaci, kdy by Okresní soud v Mostě v řízení č. j. [spisová značka] a Krajský soud v Ústí nad Labem pod sp. zn. [spisová značka] jednaly v souladu s ustanovením § 16a odst. 1 zákona o politických stranách a 16a odst. 2 zákona o politických stranách, při konstataci situace, že nedošlo k předběžnému projednání nároku ze strany rozhodčího orgánu uvedené strany, bylo na místě žalobu bez dalšího zamítnout. Na den 12.12.2019 bylo nařízeno jednání ve věci a následně došlo ke zpětvzetí žaloby. Usnesením čj. [číslo jednací] soud řízení zastavil. Rozhodnutí nabylo právní moci 18.12.2019.

4. Soud za prokázaný průběh řízení ze spisu Okresního soudu v Mostě sp. zn. [spisová značka], že strany Ing. [jméno] [příjmení] proti Severočeši.cz dne 30.5.2014 byl podán návrh na vydání předběžného opatření Okresnímu soudu v Mostě s tím, že tento se domáhal toho, aby žalovaný byl povinen zdržet se veškerého jednání ve vztahu k členům hnutí Severočeši.cz do pravomocného skončení souběžně vedeného řízení o určení, zda je rozhodnutí orgánů hnutí v souladu se zákonem a stanovami. Žalovaný byl povinen zdržet se jakéhokoliv zcizování majetku a s tím, že žalovaný nesmí podávat kandidátní listiny podle zákona č. 491/2001 Sb. o volbách do zastupitelstev obcí, a to do pravomocného skončení souběžně vedeného řízení o určení. Následně byla zaplacena jistota ve výši 10 000 Kč a Okresní soud v Mostě pod č.j. [číslo jednací] v rozsahu, že je žalovaný povinen zdržet se veškerého jednání ve vztahu k členům hnutí a s tím, že nesmí podávat kandidátní listiny ve volbách, návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl. Dne 10.6.2014 žalovaný podal odvolání a Krajský soud v Ústí nad Labem pod č.j. [číslo jednací]. Dne [datum rozhodnutí] zrušil toto usnesení, věc vrátil k dalšímu řízení s tím, že se jednalo o předběžné opatření, které bylo podáno spolu se žalobou a mělo být také v tomto rozhodováno ze strany vyřizující soudkyně. Nově Okresní soud v Mostě rozhodl usnesením čj. [číslo jednací] tak, že žalovaný nesmí podávat kandidátní listiny ve volbách do pravomocného skončení řízení ve věci samé a to dne 21.7.2014. Proti němu bylo podáno odvolání a usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. [spisová značka], které nabylo právní moci 4.8.2014, bylo usnesení soudu I. stupně změněno, takže návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.

5. Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [spisová značka] má soud za prokázané, že Severočeši.cz, jako žalobce proti [anonymizována čtyři slova] podali dne 30.9.2016 žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu vydáním sdělení, že politické hnutí Severočeši.cz odvolalo, zrušilo celou kandidátní listinu pro konání voleb do krajských zastupitelstev v době konání 7.10 a 8.10.2016, a to právě s odůvodněním, že JUDr. [jméno] [příjmení] odvolala kandidáty na kandidátní listiny bez legitimního rozhodnutí předsednictva politického hnutí Severočeši.cz s tím, že sama žalobkyně uvedla, že dle zveřejněných a dostupných informací má žalobce v současné době dva platné místopředsedy a to JUDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení]. Není známo, který prvních místopředsedů politického hnutí Severočeši.cz je osobou oprávněnou za uvedenou entitu právně jednat a zastupovat ji na venek. Ve věci se vyjádřil i žalovaný a Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl rozsudkem ze dne 6.10.2016 tak, že pod č. j. [číslo jednací] tak, že žalobu zamítl. Z odůvodnění vyplývá, že posuzoval zejména oprávnění [příjmení] [příjmení], vystupoval za politické hnutí Severočeši.cz. Soud vycházel ze skutečností uvedených u daného hnutí v rejstříku politických stran a hnutí vedeném Ministerstvem vnitra České republiky ke dni 29.9.2016. Dále přihlédl ke skutečnostem uvedeným v pravomocném rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne [datum rozhodnutí] č. j. [číslo jednací] a rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne [datum rozhodnutí] č. j. [číslo jednací]. Na základě uvedených pramenů dospěl k závěru, že JUDr. [příjmení] ke dni 29.9.2016 byla prvním místopředsedou politického hnutí Severočeši.cz. Byla oprávněna z titulu této funkce jednat za toto hnutí. Dospěl k závěru, že za situace, kdy JUDr. [příjmení], jako nově určený volební zmocněnec pro politické hnutí Severočeši.cz dne 29.9.2016 odvolal jmenovitě kandidaturu všech kandidátů na kandidátní listiny předmětného politického hnutí. Tento postup byl v souladu s ust. § 23 odst. 1 volebního zákona. Následně postupoval žalovaný v souladu s § 23 odst. 4 volebního zákona, kde je uvedeno, že bylo – li prohlášení o vzdání se kandidatury atd. V konání žalovaného bylo možno nepochybně spatřovat zásah do práv žalobce, ovšem tento zásah byl činně zcela v souladu s právními předpisy a jednalo se tak o zásah zákonný.

6. Soud má za prokázané ze spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 4/ 2016, že Nejvyššímu správnímu soudu dne 19.10.2016 byl podán protest voličů na neplatnost voleb do parlamentu na neplatnost volby kandidátky MUDr. [jméno] [příjmení], navrhované politickým hnutím Severočeši s tím, že dne 10.11.2016 Nejvyšší správní soud ve věci samé provedl jednání a vyhlásil usnesení [číslo jednací] – 178, kde volby do třetiny senátu parlamentem České republiky konané ve dnech 7. a 8.10.2016 a ve dnech 14. a 15.10.2016 ve volebním obvodu č. 4 v [obec] jsou neplatné. V odůvodnění konstatoval, že došlo k takovému porušení zákona, že bylo nutné vyhlásit opakované volby, a to z toho důvodu, že JUDr. [jméno] [příjmení] měla oprávnění zastupovat politické hnutí Severočeši. cz, kdy došlo k odvolání kandidatury MUDr. [jméno] [příjmení] právě ze strany JUDr. [jméno] [příjmení] s tím, že následně podání Ing. [jméno] [příjmení], jehož cílem bylo zpochybnit oprávnění [příjmení] [jméno] [příjmení] k zastupování hnutí Severočeši. cz, nemohlo mít právní účinky, i kdyby byl on sám oprávněn hnutí samostatně zastupovat, neboť kandidatura MUDr. [jméno] [příjmení] byla špatně odvolána a prohlášení odvolání kandidatury nelze vzít zpět. Viz. poslední věta § 66 odst. 1 volebního zákona. Tvzení MUDr. [jméno] [příjmení], že nemohla změnit zmocněnce a náhradníka zmocněnce, kteří byli platně dříve určeni statutárním orgánem hnutí zastírá fakt, že to byl statutární orgán Ing. [jméno] [příjmení], jehož volba na valné hromadě hnutí 10.2.2014 byla soudy pravomocně určena neplatnou, i kdyby tomu tak nebylo, stále platí, že po registraci byla první místopředsedkyně hnutí oprávněna samostatně hnutí zastupovat a mohla odvolat zmocněnce, náhradníka zmocněnce a jmenovat nové. Případná porušení vnitřních předpisů, stanov, či usnesení orgánů hnutí mohla toliko založit odpovědnost JUDr. [jméno] [příjmení] vůči hnutí a jeho orgánů, avšak na platnost těchto úkonů vůči registračnímu orgánu to nic nemění. Došlo k porušení zákona a jde o současně natolik intenzivní porušení volebního zákona, který výsledek voleb zatemnilo. Pokud by k němu totiž nedošlo a MUDr. [jméno] [příjmení] se voleb jakožto odvolaná kandidátka nezúčastnila, případně k jejím hlasům nebylo přihlédnuto, dopadly by volby v daném volebním obvodu nepochybně zcela jinak, tak, že by MUDr. [jméno] [příjmení] zvolena být nemohla, ani by nemohla nepostoupit z prvního kola voleb.

Pro kandidátku MUDr. [jméno] [příjmení] tento výsledek řízení znamená, že se může opakovaných voleb ve volebním obvodu zúčastnit na základě nové přihlášky k registraci, a to buď jako nezávislá kandidátka nebo jako kandidátka politické strany politického hnutí nebo jejích koalic.

7. Podle ust. § 1 zákona 82/1998 Sb. (dále jen zákona), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

8. Soud dospěl k závěru, že v řízeních vedených u Okresního soudu v Mostě č. j. [spisová značka] a Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. [spisová značka] došlo k vydání nezákonných rozhodnutí, kterými byly rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací], rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací] (ve výrocích I. a III.) a doplňující rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací].

9. Stát odpovídá za škodu na principu objektivním, přičemž odpovědnost státu je založena na současném splnění tří podmínek: a) nesprávný úřední postup nebo nezákonné rozhodnutí, b) vznik škody, c) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím a vznikem škody. Předpoklady pro náhradu škody musí být splněny kumulativně, pouhé nesplnění jednoho z nich vede k zamítnutí nároku na náhradu škody (k tomu usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2005, sp. zn.: 25 Cdo 773/2004, usnesení Nejvyššího soudu České republiky č. j. 28 Cdo 4231/2010-113 ze dne 9. 11. 2011).

10. Soud se zabýval příčinnou souvislostí mezi uvedenými nezákonnými rozhodnutími, kterým bylo konstatováno, že valná hromada žalobce ze dne 10.2.2014 je v rozporu se stanovami i se zákonem. Soud poukazuje na skutečnost, že požadavek na náhradu škody žalobce se sestává ze dvou požadavků. Jednak požadavek založený na úvaze, že nebýt těchto nezákonných rozhodnutí, žalobce by se zúčastnil voleb do zastupitelstva [anonymizována dvě slova] a obdržel by 8 mandátů. K tomuto soud uvádí, že se jedná o spekulaci žalobce, že by k takovému výsledku fakticky došlo. Nelze na takový výsledek usuzovat pouze ze skutečnosti, že v roce 2012 ve volbách do krajských zastupitelstev 8 mandátů fakticky získal a stejně tak nelze vycházet ani z prognóz, že by se tak při obvyklém běhu událostí, fakticky stalo. Prognózy nejsou dostatečně věrohodným zdrojem pro zobrazení faktické situace, která by při obvyklém běhu událostí fakticky nastala. Soud dále uzavírá, že již ze samotných tvrzení žalobce vyplývá, že ani sám žalobce nemá konkrétní důkazy k prokázání skutečnosti, že by žalobce v krajských volbách v roce 2016 nebýt shora uvedených nezákonných rozhodnutí získal fakticky 8 mandátů a za tuto by mu příslušela odměna dle ustanovení § 20 odst. 7 zákona č. 424/1991 Sb. Dle názoru soudu, právě faktický výsledek voleb nelze nijak prokázat a nelze k němu ani učinit dokazování a to ani znaleckým posudkem, navrženým ze strany strany žalobce. Volby jsou odrazem rozhodnutí využití volebního práva každého občana České republiky, který má volební právo. Volby jsou tajné. I znalecký posudek by mohl vycházet pouze z domněnek, nikoli relevantních skutečností.

11. Soud se, i přes shora uvedený závěr o nemožnosti prokázat, jaký by byl při neexistenci nezákonných rozhodnutí faktický výsledek voleb, nadále zabýval zda-li i při existenci nezákonného rozhodnutí a příčinné souvislosti mezi tímto nezákonným rozhodnutím vznikem škody.

12. Soud neshledal ani příčinnou souvislost mezi nezákonnými rozhodnutími a tvrzením vznikem škody. Příčinnou souvislostí je řetězec událostí, které na sebe navazují, a které jednoznačně vedou právě ke způsobenému následku.

13. Soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 190/2012 a 28 Cdo 2300/2011 týkající se příčinné souvislosti s tím, že otázka příčinné souvislosti je otázkou skutkovou, nikoliv právní s tím, že je nutné v daném případě posuzovat vlastně veškeré skutečnosti, veškeré děje, které vedou ke vzniku škody. Mezi takovými skutečnostmi je však třeba definovat právní a relevantní příčinu škody, z celého řetězce všeobecně příčinné souvislosti, v němž každý jev má svou příčinu, zároveň však je příčinou jiného jevu. Je třeba sledovat jen ty příčiny, které jsou důležité pro odpovědnost za škodu. Musí jít o skutečnosti podstatné, bez nich by ke vzniku škody nedošlo. Pro existenci kauzálního nexu je nezbytné, aby řetězec postupně navazujících nastupujících příčin a následků byl ve vztahu k vzniku škody natolik propojen, že již způsobení prvotní příčiny lze dovozovat a věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku. tzn. aby prvotní příčina bezprostředně vyvolala jak následek, tak příčinu jinou a ta případně příčinu další. K přerušení příčinné souvislosti dochází, jestliže nová okolnost způsobila jako výlučná a samostatná příčina, která by vyvolala vznik škody, bez ohledu na původní škodnou událost.

14. V tomto směru, byť ve věci byla vydána nezákonná rozhodnutí, kterými bylo, „zjednodušeně řečeno“, že první místopředsedkyně předsednictva JUDr. [jméno] [příjmení], byla i nadále i po dobu voleb vedena v příslušných registrech státu, jako první místopředsedkyně žalobce a měla tak dispoziční právo s volebními kandidátkami, jak pro volby do krajských zastupitelstev, tak i pro volby týkající se voleb senátních.

15. Nelze však shledat, že hlavní příčinou, proč žalobce nedosáhl na 8 mandátů v Krajském zastupitelství [anonymizována dvě slova], a také že za toto hnutí nebyla zvolena senátorka v říjnových volbách do senátu České republiky v roce 2016, jsou právě pouze shora uvedená nezákonná rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že hlavní příčinou, pro kterou nebyl žalobce úspěšný, jak v senátních volbách, tak i ve volbách do krajských zastupitelstev bylo rozhodnutí JUDr. [příjmení], a to již z jakýchkoliv pohnutek, ať již jakékoliv motivace k tomu, že v rámci deklarované funkce první místopředsedkyně žalobce učiní dispozici s kandidátkou týkající se uvedených voleb. Byla to pouze JUDr. [příjmení], která se rozhodla disponovat s uvedenými kandidátkami a tyto vzala zpět. Na základě tohoto jediného úkonu došlo k tomu, že volby do krajských zastupitelstev pro žalobce měly prázdnou kandidátku a skutečnost, že volba senátorky MUDr. [příjmení] fakticky proběhla, ale následně v rámci řízení vedeného Nejvyšším správním soudem v Brně pod Vol 4/2016 bylo konstatováno, že i tato volba byla nezákonná. Jednalo se o nezákonné volby, tyto byly následně zrušeny a došlo k novým volbám do třetiny senátu. Soud stejně jako žalovaná dospěl k závěru, že příčinou, pro kterou se žalobci nedomohli shora uvedených příspěvků, byla pouze skutečnost, že to byla JUDr. [příjmení], která v rámci dané dispozice v dané možnosti zamezila žalobci, aby se voleb platně účastnil. Soud tak žalobu pro neexistenci příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a tvrzeným vznikem škody, žalobu zamítl.

16. Nad to soud uvádí, že shora uvedený příspěvek dle ustanovení § 20 odst. 7 zákona č. 424/1991 je vázán na mandát senátora a stejně tak na mandát člena zastupitelstva kraje. Jedná se o příspěvek, který je přímo vázán ke konkrétní osobě zastupitele kraje nebo senátora v daném roce, v daném čase, na to je závislý právě s danou politickou stranou nebo politickým hnutím. Nejedná se o příspěvek, který by mohl být vyplacen někomu jinému nebo jiným způsobem, než subjektu, který byl řádně ve volbách zvolen. Vzhledem k tomu, že zástupci žalobce v krajských, ani v senátních volbách nebyli zvoleni, jim také právo na náhradu tohoto příspěvku nepřísluší.

17. Co se pak týká i samotného postupu MUDr. [příjmení] v dalších opakovaných volbách soud z vlastní iniciativy dohledal výsledky těchto voleb, doktorka [příjmení] byla v rámci opakovaných voleb do senátu České republiky opět kandidátkou, nicméně za jiné politické hnutí a fakticky také následně zvolená v roce 2017 senátorkou byla. Jedná se však opět o rozhodnutí MUDr. [příjmení], za které politické hnutí kandidovat fakticky bude, které bude fakticky reprezentovat. Jedná se o rozhodnutí třetí osoby, než osoby, které by bylo možno klást k odpovědnosti vznik uvedené škody.

18. Na to soud podotýká, že za dané situace, dle jeho názoru je žaloba předčasná, neboť žalobce se za dané situace měl domáhat náhrady škody po prvotním dlužníkovi, a to JUDr. [jméno] [příjmení], neboť to byla ona, kdo svým jednáním přispěl ke vzniku škody žalobce.

19. Ustanovení § 32 odst. 3 zák. 82/1998 Sb. stanoví, že nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Soud se zabýval skutečností, od kdy žalobci běží promlčecí doba a jakém konkrétním okamžiku žalobce mohl vědět o existenci nezákonného rozhodnutí a o tom kdo za nemajetkovou újmu odpovídá. V daném případě rozhodným okamžikem je okamžik doručení zrušovacího rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, tj. nejpozději den 18. 3. 2019. Žádost o náhradu škody a poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu byla žalované doručena dne 27. 4. 2020, soudní řízení bylo zahájeno dne 8. 12. 2020, tj. po zákonem stanovené lhůtě k uplatnění daného nároku u soudu. Nárok na poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu je tak promlčen a vznesená námitka promlčení ze strany žalované důvodná. Z tohoto důvodu soud požadavek žalobce na náhradu nemajetkové újmy zamítl.

20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 osř a § 151 odst. 3 osř. Žalovaná byla ve sporu úspěšná, soud ji přiznal náhradu nákladů řízení za 3 úkony a to podání vyjádření, příprava k jednání a účast na jednání soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložena tímto rozhodnutím, může se oprávněný obrátit na obecný soud povinného s návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

Praha 21. května 2021

JUDr. Ondřej Růžička
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. listopadu 2021.